

Arrest

nr. 347 722 van 3 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390 / 13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 november 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DARBINIAN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 7 maart 2024 en verzoekt diezelfde dag om internationale bescherming. Op 20 oktober 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 27 oktober 2025 aangetekend naar verzoekster wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger en Yezidi te zijn, geboren op 21 juni 1984 in de Georgische stad Tbilisi. Op 8-9 jarige leeftijd vertrok u samen met uw grootouders naar Duitsland. Uw grootvader diende voor

zijn ganse gezin asiel in, inclusief uzelf. Jullie werden erkend als vluchtelingen. U huwde uw echtgenoot CG : xx/xxxx J., Z. W. A. en kregen twee zonen samen : Ro. en Ru. U genoot een opleiding in Duitsland en werkte als gezondheidswerker. In 2016-2017 trok Duitsland jullie vluchtelingenstatus in. Uw grootvader misleidde de asielinstellingen namelijk door jullie voor te doen als Irakezen met de naam K. U kwam dan pas te weten dat u van Georgië afkomstig was. U en uw zonen werden gedeporteerd naar Georgië in 2018. Uw man reisde niet mee en bleef in Duitsland aangezien hij de Iraakse nationaliteit heeft.

U heeft geen weet van familieleden en vrienden in Georgië, u was er zodus gans alleen. U verbleef er in totaal 3 maanden. U had geen plek om te verblijven dus was u dakloos en verbleef u op een plein. Twee maanden na uw aankomst, op 15 april 2018 besloot u brood te gaan halen in een kiosk verderop. U ging via een tunnel en werd tegenhouden door twee mannen. Deze mannen hebben u in de tunnel verkracht. Na het incident keerde u terug naar uw kinderen, pikte ze op en stapte naar een politiekantoor. U deed uw verhaal bij de politie en meteen rukte de politie uit. Ze konden de daders vatten. Toen de daders op het bureau aankwamen was u ook aanwezig. Toen ze u zagen, werd u door hen bedreigd. U bleef na het incident nog één maand in Georgië. In die maand volgde u het politieonderzoek niet op maar kreeg u wel psychologische behandeling en medicatie. U vroeg toen u in Georgië aanwezig was paspoorten en ID's voor u en Ro. aan samen met geboorteaktes voor uw kinderen.

U besloot terug te keren naar Duitsland in 2018 en diende opnieuw een verzoek tot internationale bescherming in. U bleef er terug 5 jaar en reisde daaropvolgend door naar België waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 7 maart 2024.

U diende ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming uw Georgische identiteitskaart, paspoorten van u en uw kinderen in, oranjekaart van u en zoon Ro. samen met Duits medisch attest en Fedasil rapport dd. maart 2024 in. U had ook nog Georgische geboorteaktes van uw kinderen en hun registraties in bevolkingsregister te Peine, Duitsland.

U vreest opnieuw verkrachting en vervolging door de daders bij een terugkeer naar Georgië.

B. Motivering

U heeft momenteel last van suïcidale gedachten, doet aan zelfverminking en krijgt momenteel psychologische hulp (CGVS,p.16-17).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud gevraagd hoe het ging en of u zich mentaal en fysiek in staat achtte om het interview te doen, waarop u antwoordde van wel (CGVS,p.4). Toen u zich niet goed voelde, werd u begeleid naar het toilet. Er werd gevraagd of u klaar was om verder te doen, hetgeen u bevestigde. Er werd een pauze voorzien en achteraf werd opnieuw gepolst of u klaar was om het interview verder te zetten (CGVS,p.10). Er werd u tijdens het interview nogmaals benadrukt dat mocht het niet lukken, we pauze zouden nemen (CGVS,p.17). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Wat betreft de attesten die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en eventueel ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat de attesten te summier/algemeen zijn - waarop later in de beslissing uitgebreider op wordt gemotiveerd- om aan te nemen dat uw cognitief vermogen aangetast is en u van de mogelijkheid zou weerhouden om op gedetailleerde en coherente wijze uw relaas uiteen te zetten. Dit blijkt ook geenszins uit de verklaringen die u gedurende het onderhoud aflegde.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt

Vooreerst werd uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland geweigerd (CGVS,p.7 en 9). Er kan redelijkerwijs gesteld worden dat u in Duitsland dezelfde feiten aanhaalde tijdens uw verzoek gezien deze reeds voor uw verzoek in Duitsland plaatsvonden.

Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnd door een opeenstapeling van flagrante inconsistenties.

Allereerst is het minst geloofwaardig dat u pas in 2016-2017, dus op 32- of 33-jarige te weten zou komen dat u Georgisch bent (CGVS,p.9). Dit is uiterst ongeloofwaardig gezien u op 8-of 9-jarige leeftijd Tbilisi verliet en in Duitsland opgroeide bij uw grootouders (CGVS,p.5). Overigens komt dit niet overeen met uw voorgaande verklaringen. Zo stelde dat u bij DVZ (Verklaring DVZ vraag 42) dat u in 1996 in Duitsland toekwam. Vooropgesteld dat u in 1984 geboren bent, zou u zodus 12 jaar oud geweest zijn bij aankomst. Dat maakt zodus dat u zich tijdens het persoonlijk interview op CGVS een stuk jonger voordeed dan bij DVZ.

Opeenvolgend is het zodus onaannemelijk dat u enkel de Georgische én Russische taal leerde via uw vriendinnen op school (CGVS,p.12). Uw verklaring dat u maar een beetje Georgisch spreekt en niet vlot, overtuigt niet.

Uw verbazingwekkende verklaringen dat u in Georgië uw weg niet kende, geen personen kende en niet wist waar u heen kon, staan in contrast aangezien blijkt dat u toch identiteitskaarten en paspoorten kon bekomen voor uzelf en zoon Ro. U liet er zelfs geboorteaktes opmaken voor uw beide kinderen. Na confrontatie blijkt dat dit alles toeval te zijn, gezien u even naast de paspoortdienst verbleef als dakloze (CGVS,p.11-12). Opnieuw zetten uw verklaringen uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Verder zijn er uw verklaringen dat u 3 maanden lang dakloos was samen met uw kinderen. U verbleef ofwel op een plein of park. Het is niet aannemelijk dat alle kennissen via uw grootouders reeds zouden zijn overleden en u zodus geen contact kon leggen met andere Georgiërs. U verklaarde dat u pogingen deed om huisvesting te regelen, maar verder dan bellen kwam u niet. U zocht ook nergens hulp of bescherming bij hulporganisaties om uw situatie qua huisvesting te verbeteren omdat u zogezegd uw weg niet kende. U voegde nog toe dat u mensen op straat tegenhield in een poging voor hulp maar ook dit mislukte (CGVS,p.11). Dat u er wel in slaagde uw papieren te regelen, maar geen enkel bewijs kan neerleggen van enige inspanning om huisvesting te vinden kan niet worden aangenomen, te meer uw echtgenoot u vanuit België financieel kon ondersteunen.

Opmerkelijk is ook, dat gezien u beide paspoorten van uzelf en uw zoon Ro. kon bekomen in mei 2018 en toen ook vertrok uit Georgië, u pas asiel aanvraag in Duitsland op 29 augustus 2019 (Eurodac Search Result). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat uw paspoort werd uitgegeven in 2018 en toen vertrok maar u zich pas aanmeldde voor bescherming in 2019. Dit doet vermoeden dat u enerzijds langer in Georgië verbleef dan u doet uitschijnen of anderzijds erg lang wachtten met uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland.

Voorts legde u enkel een kopie van de eerste pagina's van jullie Georgische paspoorten neer (CGVS,p.5). Op deze manier geeft u geen inzage in de reisdata die erin vermeld staan. U kon de originele paspoorten tijdens het persoonlijk onderhoud ook niet voorleggen en verwees naar de kopies. Tekenend is dat u deze ene pagina kopieerde en de rest buiten beschouwing liet.

Voorts was u tegenstrijdig wanneer uw zoon in Georgië vertoefde. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (datum vragenlijst 3.5) dat uw zoon Ru. in 2024 werd gedeporteerd naar Georgië. Tijdens zijn verblijf daar van 3 maanden, leerde hij zijn vrouw kennen. Ze trouwden in 2025 (CGVS,p.9). Uw verklaringen kwamen echter niet overeen met deze van DVZ. Daar verklaarde u dat uw zoon Ru. in 2023 trouwde met zijn vrouw en ze er samen wonen (Vragenlijst DVZ vraag 3.5). Na confrontatie verklaarde u dat u bij DVZ ook 2024 vermeldde en uw zoon na zijn huwelijk naar België kwam (CGVS,p.10). Dergelijke inconsistentie zet uw geloofwaardig op de helling. Er kan aangenomen dat Ru. veel langer in Georgië verbleef dan dat u deed uitschijnen en er zelfs in slaagde te huwen. Uw bewering dat u er geen netwerk zou hebben wordt op deze manier teniet gedaan gezien alles er op wijst dat u wel degelijk een netwerk via uw zoon beschikbaar heeft.

Verder kon u rekenen op psychologische hulp in Georgië (CGVS,p.14-17) maar ook hiervan legt u geen enkel bewijs over neer. U haalt ook geen ernstige reden aan waarom u bij een terugkeer naar Georgië niet zou kunnen rekenen op medische bijstand.

De door u verklaarde zeer precaire socio economische situatie bij terugkeer moet dan ook danig te worden gerelativeerd.

Er kan ook getwijfeld worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de verkrachting waar u slachtoffer van werd.

U legt géén overtuigende stavingstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten

die u inroept. Opgemerkt dat u wel een klachtpapier en uw voorschrift had maar dit per ongeluk weggooide (CGVS,p.16).

Echter is het zo dat u nog één maand na het incident in Georgië verbleef. In die ene maand heeft u geen inspanning geleverd om zich te informeren over het politieonderzoek want u had geen interesse in het lot van die mannen en u had schrik. U wou dan wel weer opkomen voor andere vrouwen door naar de politie te stappen (CGVS,p.15). Opmerkend is dat u wilt opkomen voor andere vrouwen om hun dit lot te sparen maar geen enkele oprechte inspanning levert om uw klacht op te volgen temeer omdat de daders opgepakt waren. U was psychisch niet in staat om verder een advocaat of andere mensen bij uw zaak te betrekken. Uw verklaringen dat u geen effectieve steun van de politie en u zodoende niet op hun bescherming kon rekenen, zijn niet aannemelijk gezien u geen inspanningen leverde eenmaal de klacht was opgesteld (CGVS,p.10).

Vervolgens verklaarde u dat u meteen na de verkrachting uw kinderen oppikte en naar de politie stapte. U deed er uw verhaal en de politie handelde meteen met als resultaat dat beide daders werden opgepakt (CGVS,p.14). Zelfs indien u het slachtoffer zou zijn geweest, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 12 februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20250212.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw vrees voor herhaalde verkrachting bij een terugkeer naar Georgië. Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u uw huidige Georgische paspoort en Georgische identiteitskaart neer, hetgeen uw identiteit bevestigt en wat niet in twijfel getrokken wordt. Hetzelfde geldt voor uw kinderen. Verder legde u diverse documenten neer met betrekking tot uw verblijf in Duitsland, ook dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken.

Daarnaast legde u ook een Duits medisch document neer met betrekking tot uw psychologische toestand. In dit document staan uw nood aan psychologische begeleiding, de aanleiding van uw problematiek te lezen samen met de diagnose dat u Hepatitis C en PTSS heeft. U kreeg er medicatie en psychologische behandeling voorgeschreven. Het voorgelegde attest geeft verder geen inzicht in de ernst, draagwijdte en consequentie van uw psychische problemen. Wat er ook van zij, er zijn geen redenen om aan te nemen dat

het in Georgië onoverkomelijk is om psychische hulp te krijgen indien daar een noodzaak toe is. U bent overigens zelfredzaam genoeg om hier hulp voor te zoeken aangezien u dit hier ook België gedaan hebt (CGVS,p.16-17). Betreffende de verwijzing naar de verkrachting dient te worden gesteld dat dit louter op uw verklaringen gebaseerd is.

Wat betreft het Fedasil rapport is dit louter een opsomming van uw algemene medische gegevens. Zo staat het rapport dat u lijdt aan depressie en hypertensie. Opnieuw geeft het rapport geen inzicht in de ernst, draagwijdte en consequenties van uw psychologische problemen.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Uit een lezing van het verzoekschrift kan met enige welwillendheid worden afgeleid dat verzoekster tevens de schending aanvoert van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst betoogt verzoekster dat het algemeen gekend is dat de situatie in Georgië momenteel niet veilig is. Zij stelt dat het er voor haar des te gevaarlijk is daar zij vroeger nooit in het land woonde en zij er niemand kent die haar kan beschermen. Zij meent dat haar verklaringen, gelet op het feit dat zij een gedetailleerde, correcte, coherente en – rekening houdende met de stress die zij ervaarde – duidelijke beschrijving kon geven van haar relaas, niet anders dan geloofwaardig kunnen worden beschouwd en niet kunnen worden afgedaan louter en alleen omdat dit loutere beweringen betreffen. Ook hekelt zij dat de verwerende partij haar migratieroute sterker laat doorwegen dan haar eigenlijke vluchtmotieven en verklaringen over de vervolgingsfeiten die zij meemaakte.

Vervolgens gaat verzoekster in op een aantal van de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing. Waar wordt gesteld dat het onaannemelijk is dat zij niet vlot Georgisch spreekt, stelt zij dat zij de Georgische taal inderdaad niet spreekt en zich niet thuis voelt in Georgië. Verder, wat betreft het gestelde dat het, omdat zij er documenten kon regelen, niet aannemelijk is dat zij in Georgië haar weg niet kende, geen personen kende en niet wist waar zij heen kon, betoogt verzoekster dat zij documenten regelde in haar land van herkomst om dit land officieel te kunnen verlaten. Ook is verzoekster het niet eens met de overwegingen van de bestreden beslissing over haar verklaring dat zij drie maanden dakloos was in Georgië en over haar vertrek uit Georgië en beschermingsverzoek in Duitsland. Te dezen stelt zij dat zij inderdaad geen kennissen of familieleden in Georgië heeft en daarom op straat moest wonen, dat zij niet kon rekenen op enige hulp en dat haar verblijf in Georgië tevens gevaarlijk was omwille van haar andere problemen. Wat het gebrek aan hulp betreft, oppert zij nog dat zij Koerdisch is en zeer weinig Georgisch spreekt, waardoor de overheid weigerde haar enige hulp te verlenen. Ook betoogt zij dat de verwerende partij weigert rekening te houden met de specifieke situatie en mensenrechtenschendingen begaan in Georgië, alwaar mensen geen bescherming kunnen krijgen zoals dit in andere landen wel mogelijk is. Zij voegt hieraan toe dat de commissaris-generaal zich steeds baseert op officiële Georgische (en per definitie niet-betrouwbare) bronnen en niet op haar eerlijke verklaringen. Luidens het verzoekschrift betreft de motivering van de verwerende partij een standaardmotivering, daar deze en andere argumenten vaak ook voorkomen in andere beslissingen die door haar genomen worden. Wat betreft de overweging van de bestreden beslissing over het voorhanden zijn van psychologische hulp in haar hoofde in Georgië, stelt verzoekster dat zij er niet kon rekenen op psychologische hulp omdat zij de Georgische taal niet machtig was en omdat zij aldaar geen familie of vrienden had. Tevens benadrukt zij haar psychologische en lichamelijke problemen, waarmee de commissaris-generaal geen rekening hield. Ook hekelt verzoekster dat er, gelet op het gebrek aan stavingstukken, geen geloof gehecht wordt aan de verkrachting waarvan zij het slachtoffer werd. Zij verduidelijkt dat zij hiervan geen bewijzen neerlegde omdat zij deze, wegens pijnlijke gebeurtenissen in haar land van herkomst, niet kan vinden. Tot slot, wat betreft het besluit van de bestreden beslissing dat er geen geloof kan gehecht worden aan haar vrees voor herhaalde verkrachting en er ten aanzien van haar geen gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer een reëel risico zou lopen op

ernstige schade, betoogt verzoekster dat zij haar relaas voldoende ernstig heeft gemaakt en dat een terugkeer naar haar land van herkomst zeer gevaarlijk is, mede gelet op haar psychologische en gezondheidstoestand en onmogelijkheid om hulp te krijgen bij de overheidsactoren aldaar.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en minstens om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen bijkomende stukken bij het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de

gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“U heeft momenteel last van suïcidale gedachten, doet aan zelfverminking en krijgt momenteel psychologische hulp (CGVS,p.16-17).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud gevraagd hoe het ging en of u zich mentaal en fysiek in staat achtte om het interview te doen, waarop u antwoordde van wel (CGVS,p.4). Toen u zich niet goed voelde, werd u begeleid naar het toilet. Er werd gevraagd of u klaar was om verder te doen, hetgeen u bevestigde. Er werd een pauze voorzien en achteraf werd opnieuw gepolst of u klaar was om het interview verder te zetten (CGVS,p.10). Er werd u tijdens het interview nogmaals benadrukt dat mocht het niet lukken, we pauze zouden nemen (CGVS,p.17). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Wat betreft de attesten die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en eventueel ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat de attesten te summier/algemeen zijn - waarop later in de beslissing uitgebreider op wordt gemotiveerd- om aan te nemen dat uw cognitief vermogen aangetast is en u van de mogelijkheid zou weerhouden om op gedetailleerde en coherente wijze uw relaas uiteen te zetten. Dit blijkt ook geenszins uit de verklaringen die u gedurende het onderhoud aflegde.”

In tegenstelling tot wat verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt, hield de commissaris-generaal wel degelijk rekening met haar psychologische problemen. Uit het voorgaande blijkt dat het bestaan van deze problemen op zich wordt aangenomen en dat haar hierdoor steunmaatregelen dienden te worden toegekend, doch ook dat zij – omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen redenen – niet aannemelijk maakte dat zij hierdoor niet in staat was deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Waar verzoekster in het verzoekschrift verder stelt dat er geen rekening wordt gehouden met haar gezondheidstoestand, stelt de Raad vast dat zij geenszins verduidelijkt met welke medische problemen er geen rekening zou zijn gehouden door de commissaris-generaal en hoe dit een impact zou hebben gehad op de administratieve procedure en/of de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij waar deze besluit dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de administratieve procedure van haar beschermingsverzoek.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd. Concreet vreest zij opnieuw verkracht te worden, alsook vervolging door de daders van haar eerdere verkrachting. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekster.

Blijkens de bestreden beslissing maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst (i) wijst de commissaris-generaal op het feit dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming in Duitsland werd geweigerd en dat kan aangenomen worden dat zij aldaar dezelfde feiten aanhaalde. Vervolgens (ii) kan, omwille van een opeenstapeling van flagrante inconsistenties, geen geloof worden gehecht aan verzoeksters precaire situatie voor vertrek uit Georgië, hetgeen de geloofwaardigheid van haar relaas ondermijnt en de zeer precaire socio-economische situatie waarin zij zou terechtkomen in Georgië relativeert. Verder (iii), wat betreft haar beweerde verkrachting, oordeelt de commissaris-generaal dat hier geen geloof aan kan worden gehecht en dat verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij in dit verband niet kon en, bij terugkeer, niet zal kunnen rekenen op de in Georgië voorziene bescherming. Tot slot (iv) kunnen de door verzoekster neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn

beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in het voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

2.3.6.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.6.3. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er reeds afbreuk wordt gedaan aan de gegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming door het feit dat haar verzoek om internationale bescherming in Duitsland in 2018, zijnde na haar definitief vertrek uit Georgië en voorafgaand aan haar beschermingsverzoek in België, werd afgewezen. Er kan redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in Duitsland dezelfde feiten aanhaalde als de feiten die zij aanhaalde naar aanleiding van haar beschermingsverzoek in België, gezien deze feiten reeds voor haar beschermingsverzoek in Duitsland plaatsvonden. Verzoekster beweert ook geenszins dat dit niet zo was.

2.3.6.4. Verder oordeelt de Raad, samen met de verwerende partij, dat omwille van een opeenstapeling van flagrante inconsistenties geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters precare situatie voor vertrek uit Georgië, hetgeen de geloofwaardigheid van haar relaas ondermijnt en de zeer precare socio-economische situatie waarin zij zou terechtkomen in Georgië relativeert. De bestreden beslissing luidt in dit verband terecht als volgt:

“Allereerst is het minst geloofwaardig dat u pas in 2016-2017, dus op 32- of 33-jarige te weten zou komen dat u Georgisch bent (CGVS,p.9). Dit is uiterst ongeloofwaardig gezien u op 8-of 9-jarige leeftijd Tbilisi verliet en in Duitsland opgroeide bij uw grootouders (CGVS,p.5). Overigens komt dit niet overeen met uw voorgaande verklaringen. Zo stelde dat u bij DVZ (Verklaring DVZ vraag 42) dat u in 1996 in Duitsland toekwam. Vooropgesteld dat u in 1984 geboren bent, zou u zodus 12 jaar oud geweest zijn bij aankomst. Dat maakt zodus dat u zich tijdens het persoonlijk interview op CGVS een stuk jonger voordeed dan bij DVZ.

Opeenvolgend is het zodus onaannemelijk dat u enkel de Georgische én Russische taal leerde via uw vriendinnen op school (CGVS,p.12). Uw verklaring dat u maar een beetje Georgisch spreekt en niet vlot, overtuigt niet.

Uw verbazingwekkende verklaringen dat u in Georgië uw weg niet kende, geen personen kende en niet wist waar u heen kon, staan in contrast aangezien blijkt dat u toch identiteitskaarten en paspoorten kon bekomen voor uzelf en zoon Ro. U liet er zelfs geboorteaktes opmaken voor uw beide kinderen. Na confrontatie blijkt dat dit alles toeval te zijn, gezien u even naast de paspoortdienst verbleef als dakloze (CGVS,p.11-12). Opnieuw zetten uw verklaringen uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Verder zijn er uw verklaringen dat u 3 maanden lang dakloos was samen met uw kinderen. U verbleef ofwel op een plein of park. Het is niet aannemelijk dat alle kennissen via uw grootouders reeds zouden zijn overleden en u zodus geen contact kon leggen met andere Georgiërs. U verklaarde dat u pogingen deed om huisvesting te regelen, maar verder dan bellen kwam u niet. U zocht ook nergens hulp of bescherming bij hulporganisaties om uw situatie qua huisvesting te verbeteren omdat u zagezegd uw weg niet kende. U voegde nog toe dat u mensen op straat tegenhield in een poging voor hulp maar ook dit mislukte (CGVS,p.11). Dat u er wel in slaagde uw papieren te regelen, maar geen enkel bewijs kan neerleggen van enige inspanning om huisvesting te vinden kan niet worden aangenomen, te meer uw echtgenoot u vanuit België financieel kon ondersteunen.

Opmerkelijk is ook, dat gezien u beide paspoorten van uzelf en uw zoon Ro. kon bekomen in mei 2018 en toen ook vertrok uit Georgië, u pas asiel aanvraag in Duitsland op 29 augustus 2019 (Eurodac Search Result). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat uw paspoort werd uitgegeven in 2018 en toen vertrok maar u zich pas aanmeldde voor bescherming in 2019. Dit doet vermoeden dat u enerzijds langer in Georgië verbleef dan u doet uitschijnen of anderzijds erg lang wachtten met uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland.

Voorts legde u enkel een kopie van de eerste pagina's van jullie Georgische paspoorten neer (CGVS,p.5). Op deze manier geeft u geen inzage in de reisdata die erin vermeld staan. U kon de originele paspoorten tijdens het persoonlijk onderhoud ook niet voorleggen en verwees naar de kopies. Tekenend is dat u deze ene pagina kopieerde en de rest buiten beschouwing liet.

Voorts was u tegenstrijdig wanneer uw zoon in Georgië vertoefde. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (datum vragenlijst 3.5) dat uw zoon Ru. in 2024 werd gedeporteerd naar Georgië. Tijdens zijn verblijf daar van 3 maanden, leerde hij zijn vrouw kennen. Ze trouwden in 2025 (CGVS,p.9). Uw verklaringen kwamen echter niet overeen met deze van DVZ. Daar verklaarde u dat uw zoon Ru. in 2023 trouwde met zijn vrouw en ze er samen wonen (Vragenlijst DVZ vraag 3.5). Na confrontatie verklaarde u dat u bij DVZ ook

2024 vermeldde en uw zoon na zijn huwelijk naar België kwam (CGVS,p.10). Dergelijke inconsistentie zet uw geloofwaardig op de helling. Er kan aangenomen dat Ru. veel langer in Georgië verbleef dan dat u deed uitschijnen en er zelfs in slaagde te huwen. Uw bewering dat u er geen netwerk zou hebben wordt op deze manier teniet gedaan gezien alles er op wijst dat u wel degelijk een netwerk via uw zoon beschikbaar heeft. Verder kon u rekenen op psychologische hulp in Georgië (CGVS,p.14-17) maar ook hiervan legt u geen enkel bewijs over neer. U haalt ook geen ernstige reden aan waarom u bij een terugkeer naar Georgië niet zou kunnen rekenen op medische bijstand.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

In het verzoekschrift beperkt verzoekster zich bijna uitsluitend tot het herhalen van de door haar afgelegde verklaringen en het louter tegenspreken van deze verklaringen of de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen geenszins ernstig is en geen afbreuk kan doen aan deze pertinente vaststellingen.

Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat de verwerende partij geenszins rekening hield met de specifieke situatie in Georgië en de mensenrechtenschendingen die aldaar begaan worden, merkt de Raad op dat verzoekster geenszins verduidelijkt waarover zij het exact heeft, laat staan dat zij informatie bijbrengt ter staving hiervan. Hoe dan ook ziet de Raad niet in hoe een algemene situatie afbreuk zou kunnen doen aan voormelde pertinente vaststellingen die betrekking hebben op verzoeksters persoonlijke situatie. Tot slot stelt de Raad vast dat in het voormelde geenszins wordt verwezen naar algemene informatie door de verwerende partij, zodat de kritiek van verzoekster in dit verband hier niet relevant is.

2.3.6.5. Vervolgens, wat betreft haar beweerde verkrachting, oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat hier geen geloof aan kan worden gehecht en dat verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij in dit verband niet kon en, bij terugkeer, niet zal kunnen rekenen op de in Georgië voorziene bescherming, gelet op de beschikbare landeninformatie en haar eigen verklaringen. In deze kan gewezen worden op volgende pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen van de bestreden beslissing:

“U legt géén overtuigende stavingstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. Opgemerkt dat u wel een klachtpapier en uw voorschrift had maar dit per ongeluk weggooide (CGVS,p.16).

Echter is het zo dat u nog één maand na het incident in Georgië verbleef. In die ene maand heeft u geen inspanning geleverd om zich te informeren over het politieonderzoek want u had geen interesse in het lot van die mannen en u had schrik. U wou dan wel weer opkomen voor andere vrouwen door naar de politie te stappen (CGVS,p.15). Opmerkend is dat u wilt opkomen voor andere vrouwen om hun dit lot te sparen maar geen enkele oprechte inspanning levert om uw klacht op te volgen temeer omdat de daders opgepakt waren. U was psychisch niet in staat om verder een advocaat of andere mensen bij uw zaak te betrekken. Uw verklaringen dat u geen effectieve steun van de politie en u zodoende niet op hun bescherming kon rekenen, zijn niet aannemelijk gezien u geen inspanningen leverde eenmaal de klacht was opgesteld (CGVS,p.10).

Vervolgens verklaarde u dat u meteen na de verkrachting uw kinderen oppikte en naar de politie stapte. U deed er uw verhaal en de politie handelde meteen met als resultaat dat beide daders werden opgepakt (CGVS,p.14). Zelfs indien u het slachtoffer zou zijn geweest, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 12 februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20250212.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat*

dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in."

Ook in deze beperkt verzoekster zich in het verzoekschrift voornamelijk tot het herhalen van de door haar afgelegde verklaringen en het louter tegenspreken van deze verklaringen of de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen – zo weze herhaald – geenszins ernstig is en geen afbreuk kan doen aan deze pertinente vaststellingen. Waar verzoekster in het verzoekschrift betoogt dat zij haar verkrachting niet kan bewijzen, omdat zij deze bewijzen niet kan vinden wegens pijnlijke gebeurtenissen, merkt de Raad op dat uit het voormelde duidelijk blijkt dat, in de door haar geschetste context, redelijkerwijze wel stavingstukken van haar konden worden verwacht. Zij reikt geen concrete en overtuigende verschoningen aan voor het feit dat dergelijke stukken niet voorliggen.

Bovendien kan verzoekster niet gevolgd worden in haar betoog over het niet voorhanden zijn van nationale bescherming in haar hoofde. Waar zij stelt dat de analyse van de bestreden beslissing in dit verband gebaseerd is op Georgische en per definitie niet-betrouwbare bronnen, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal in dit verband verwijst naar de COI Focus "Georgië – algemene situatie" van 12 februari 2025, die gebaseerd is op enerzijds open bronnen zoals lokale en internationale mensenrechtenorganisaties, media, onderzoeksinstituten en academische publicaties en anderzijds op consultaties met verschillende experts met een bewezen gedegen kennis van de situatie in Georgië. Verder stelt verzoekster enkel dat de verwerende partij geenszins rekening hield met de specifieke situatie in Georgië en de mensenrechtenschendingen die aldaar begaan worden, zonder bijkomende verduidelijking te bieden of zelf (andersluidende) algemene landeninformatie bij te brengen. Hiermee kan zij evenmin afbreuk doen aan de analyse in de bestreden beslissing inzake het algemeen voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië. Bovendien benadrukt de Raad dat er eveneens verwezen wordt naar verzoeksters eigen verklaringen waaruit duidelijk blijkt dat zij in het verleden op bescherming in Georgië kon rekenen.

2.3.6.6. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat er, behoudens eventueel in de overweging inzake haar verzoek om internationale bescherming in Duitsland, in de voormelde pertinente vaststellingen nergens wordt verwezen naar de migratieroute van verzoekster. Hoe dan ook weegt deze overweging niet sterker door dan haar verklaringen omtrent haar relaas om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas en het feit dat zij kan rekenen op nationale bescherming. Tot deze vaststellingen wordt immers ook besloten op basis van tegenstrijdigheden in haar verklaringen inzake de kern van haar relaas, het gebrek aan stavingstukken waar dit evenwel kan verwacht worden en de beschikbare landeninformatie. Ten overvloede stipt de Raad aan dat in de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift boudweg wordt voorgehouden, geen correcte en coherente beschrijving van de vervolgingsfeiten is gegeven, net gelet op deze pertinente vaststellingen. Tot slot kan verzoekster niet gevolgd worden dat er hier sprake is van een standaardmotivering. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze gebaseerd is op verzoeksters eigen verklaringen en in beperktere mate op algemene landeninformatie. Dat bepaalde argumenten van de commissaris-generaal vaak voorkomen in andere beslissingen van de commissaris-generaal, betekent nog niet dat er sprake is van een standaardmotivering.

2.3.6.7. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, oordeelt dat deze stukken niet in aanmerking kunnen worden genomen als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.6.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.6.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofd kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.7.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonbaar maakt waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Georgië zou hebben gekend.

2.3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.7.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Koerdisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.10. Evenmin is het redelijkheidsbeginsel geschonden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS